

Överklagande, ingivet den 31 mars 2003 av Philip Morris International, Inc. av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01, T-272/0: Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna

(Mål C-146/03 P)

(2003/C 146/45)

Philip Morris International, Inc., Rye Brook, New York (Förenta staterna) har den 31 mars 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, andra avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 15 januari 2003 i de förenade målen : T-377/00⁽¹⁾, T-379/00⁽²⁾, T-380/00⁽²⁾, T-260/01⁽³⁾, T-272/01⁽⁴⁾ Philip Morris International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International Inc. och Japan Tobacco, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission med stöd av Europaparlamentet, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Portugal, Republiken Finland, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Nederländerna. Klaganden företräds av E. Morgan de Rivery, advokat och F. Marchini, advokat.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 15 januari 2003 i de förenade målen T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 och T-272/01, och
- slutligt avgöra frågan huruvida målet kan upptas till sakprövning i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga genom att fastställa att klagandens talan om ogiltigförklaring kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning i sak, eller
- i annat fall återförvisa målet till förstainstansrätten för prövning av frågan huruvida målet kan upptas till sakprövning och sedermera eller samtidigt prövning av sakfrågan, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i förfarandena såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning på följande punkter:

- 1) Förstainstansrätten åsidosatte begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas enligt artikel 230 EG genom att
  - fastslå att beslutet att väcka talan med stöd av de ifrågasatta rättsakterna kan jämföras med ett beslut att väcka talan med stöd av artikel 226 EG,
  - fastslå att den konstaterade bristande behörigheten att anta de ifrågasatta rättsakterna och den därefter medgivna behörigheten i detta hänseende och den utövande inte påverkade parternas rättsliga ställning,
  - inte fastslå att de ifrågasatta rättsakterna har rättsverkningar endast på grund av att klaganden därigenom frångår visst rättsligt skydd och vissa rättsliga fördelar enligt gemenskapsrätten,
  - fastslå att domen i mål C-345/00 P, FNAB, kan tillämpas i förevarande fall,
  - inte anse att talan kan väckas mot de ifrågasatta rättsakterna trots att det är uppenbart att de är olagliga, och slutligen
  - i andra hand, för det fall förstainstansrättens resonemang enligt vilket endast beslutet av US District Court of the Eastern district of New York har rättsverkningar är korrekt (*quod non*), gjorde sig förstainstansrätten skyldig till felaktig rättstillämpning genom att trots omständigheterna i fallet finna att talan med stöd av artikel 230 EG inte kunde väckas mot de ifrågasatta rättsakterna,
  - i tredje hand, för det fall förstainstansrättens resonemang enligt vilket det inte är möjligt att göra en separat prövning av ett beslut att väcka talan är korrekt (*quod non*), borde förstainstansrätten ha prövat frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning i samband med sakprövningen.
- 2) Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en motsägelse i en rättsfråga av väsentlig betydelse.
- 3) Förstainstansrätten åsidosatte artikel 292 EG.

- 4) Förstainstansrätten åsidosatte rätten till ett verksamt rättsligt skydd.

(¹) EGT C 79, 10.03.2001, s. 23.

(²) EGT C 79, 10.03.2001, s. 24.

(³) EGT C 3, 05.01.2002, s. 39.

(⁴) EGT C 3, 05.01.2002, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht München – Zivilsenate in Augsburg – av den 27 mars 2003 i målet mellan Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG och Portbridge Transport International B.V.

(Mål C-148/03)

(2003/C 146/46)

Oberlandesgericht München – Zivilsenate in Augsburg – begär genom beslut av den 27 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 31 mars 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG och Portbridge Transport International B.V. beträffande följande frågor:

Skall domsrättsreglerna i andra konventioner ha företräde framför de allmänna domsrättsreglerna i Brysselkonventionen också när talan väcks vid en domstol i en stat som är part i Brysselkonventionen mot en svarande som har hemvist i en annan konventionsstat och då svaranden inte går i svaromål?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg av den 6 mars 2003 i målet mellan Caisse nationale des prestations familiales och Ursula Weide, gift Schwarz

(Mål C-153/03)

(2003/C 146/47)

Cour de cassation du Grand-duché de Luxembourg begär genom beslut av den 6 mars 2003, vilket inkom till domstolens

kansli den 3 april 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Caisse nationale des prestations familiales och Ursula Weide, gift Schwarz beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (¹) tolkas så att denna bestämmelse endast avser det förhållandet då migrerande arbetstagare har rätt till familjeförmåner i enlighet med lagstiftningen i anställningsmedlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta?
- 2) Vid jakande svar på den första frågan: Kan organ i anställningsmedlemsstaten hålla inne rätten till familjeförmåner om dessa organ finner att ett avslag avseende beviljande av familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten inte är förenligt med gemenskapsrätten?
- 3) För det fall att den första frågan besvaras nekande: Kan anställningsmedlemsstaten enligt artikel 76 i förordning nr 1408/76 tillämpa bestämmelsen om kumulationsförbud avseende förmåner för det fall att en migrerande arbetstagares make utfår, eller enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten har rätt till, familjeförmåner av samma slag?

(¹) i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13).

Talan mot Irland väckt den 3 april 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-154/03)

(2003/C 146/48)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 april 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Karen Banks i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.